

A Kuria is elutasította Szálasi szabadlábrahelyezési kérelmét

Budapest, augusztus 3. A Kuria szüneti tanácsa Török Géza elnöklésével szerdán foglalkozott a tábla által háromévi fegyházra ítélt Szálasi Ferenc szabadlábra való helyezési kérelmével. Szálasi védője — mint ismeretes — 50 ezer pengő letétbehelyezését ajánlotta fel védencének a szabadlábrahelyezése érdekében.

A Kuria a védő kérését elutasította. A Kuria úgy találja, hogy a büntetés súlyossága és a bűn természeténél fogva bármilyen nagyságú kaució letétbehelyezése sem teszi valószínűtlenné a szökés veszélyét. A szabadlábrahelyezési kérelmet

éppen ezért el kellett utasítani. Azt a körülményt, hogy Szálasi Béla őrnagy, Szálasi Károly százados és Szálasi Rezső tüzérszertári tisztviselő bejelentették, hogy tisztai becsületszavukkal állnak jól tekintetben, hogy Szálasi Ferenc nem fog megszökni, nem lehetett figyelembe venni, mert a perrendtartás ilyet nem ismer.

A Kuria határozata alapján Szálasi Ferenc most már a Kuria által augusztus 17-re kitűzött főtárgyalásig semmiesetre sem kerülhet szabadlábra.

A szegedi zeneiskolától a milánói Scala karmesteri pulpitusáig

Csendes beszélgetés Fleischer Antallal, az Operaház világhírű dirigensével

(A Délmagyarország munkatársától.) Az Operaház nemzetközi híré, kitűnő dirigensét, Fleischert Antal keressük a Hungáriában. Csakhamar ráakadunk egy kerekasztalnál. Ott ül felesége társaságában, mellette Giovanni Breviario foglalt helyet és éppen lelkesen magyarázza, hogy mennyire tetszett neki az a karmesteri szigor és pontosság, amelyet a Maestro-nál tapasztalt... Fleischer Antal mosolyogva hallgat és csendesen bólogat az olasz széles gesztusaihoz...

Fleischer Antal ingujban ül a kávéházban. Az idő: koradélelőtt. Éppen fürödni indul a Tiszára. Az olasz áradozva beszél és kijelenti, hogy nagy öröm volt számára Fleischer Antal keze alatt énekelni. Boldog — mondja —, hogy megismerkedhetek, hiszen a Maestro-nak Olaszországban is igen előkelő híre van. Minden olasz énekes jól tudja, hogy eddig még csak Fleischer Antalt érte az a kitüntetés a magyarok közül, hogy a milánói Scala-ban dirigálhatott; dirigált már Torinóban, Triesztben, Nápolyban, az Agusteóban, csupa olyan helyeken, ahová csak a legnagyobbak juthatnak el... S jól tudja az olasz tenorista azt is, hogy Fleischer Antal megkapta a legnagyobb olasz kitüntetést, a Commendatore della Corona D'Italia-at is, amit mindég a legnagyobbak szoktak megkapni...

Fleischer Antal pályája Szegedről indult el. Itt járt gimnáziumban a piaristáknál, majd a városi zenedében tanult König Péternél és Mennernél. Eredetileg zongoraművésznek készült — ma is egyike a legjobb zongoristáknak —, majd később tért át a karmesterségre. Szegedről a budapesti Zeneakadémiára került, ahol zeneszerzést tanult Herczfelnél és Kodály Zoltánnál. Első szerződése a Népopera-hoz szolgált, ahol korrepetitóriát állást kapott, majd nem sokkal később az Operaházhoz került, amelynek azóta egyfolytában tagja.

Ezeket a lexikális adatokat felül sokkal több az, ami Fleischer Antalt jelenti. Ahogy itt ül a kávéházi asztal mellett, fehér burett nadrágban, orrán vastagkeretes szemüveggel, szerényen és mosolyogva, senki sem hinné talán, hogy egyike a magyar zenei élet legkiválóbb alakjainak... Akik azonban ismerik munkásságát, azok a legnagyobb csodálattal beszélnek róla.

Megkérjük, hogy egy rövid interjú keretében megmondjon valamit eddigi munkásságáról.

— Sokat dolgozom és szívesen — feleli. Ez minden...

Lassan megindul szélesebb mederben a beszélgetés és ekkor a következőket mondja:

— Huszadik esztendője működöm az Operaházban és ez a husz esztendő szakadatlan munkában telik el...

Fleischernek itt közbeszól:

— Engedje meg kérem, hogy időnként én is megszólaljak, mert Antal esetleg elfelejt valamit...

Fleischer mosolyogva tiltakozik.

— Dehogyan felejték el... Sok premier fűződik a nevemhez. Így például annak idején én hoztam Magyarországra a Falstaffot, én vezényeltem az Iphigeniát, legutóbb Liszt Krisztusát, én csináltam a Wolf-Ferrari operákat, az összes Richard Straussokat, sőt magának Richard Straussnak is én készítettem elő a Helenát, amikor nálunk dirigálta. Én vezényeltem az Arabellát, a József legendát. Megjegyzem, a József legenda a szabadterre is kiválóan alkalmas volna... Bemutattam Milhaudot és Hindemithet, szóval a legszélsőbb moderneket is... Ezenkívül sok repriz is van a hátam mögött, a Puccini-ciklus, a Mesterdalnokok, én hoztam ki a Normát is a Bellini-centenárium alkalmával...

Fleischer Antalról mindenki tudja, hogy egyike a külföldön legsűrűbben szereplő magyar karmestereknek.

— Hát igen — mondja —, sokat utazom, sok meghívásnak kell eleget tennem. Különösen sokat jártam Bécsben, de legtöbbször Olaszországban, az ősszel is odakészülök, újabb meghívásoknak kell ott eleget tennem. Vezényeltem Barcelonában, Helsinkiben és még nagyon sokfelé... Ki tudja hirtelen mind elsorolni...?

— Hogy külföldön miket dirigáltam? Az újabb magyar műveket, amelyek legközelebb állanak hozzám. Hiszen én voltam az, aki a Nemzeti Zenedében a Mahler szimfóniákat sorra bemutattam. A milánói Scala-ban például teljes magyar hangversenyt dirigáltam, azt hiszem, igen nagy sikerrel... Külföldön igen sok helyen én ismerttettem meg a közönséget Dohnányival, Bartókkal, Kodállal, sőt Helsinkiben még Lisztet is általam ismertte meg a közönség... A modern francia szerzőket is műsorom tartom...

A szegedi szabadtéri játékokra terelődik a szó.

— Nagyon boldog vagyok — mondja —, hogy a szegedi közönségnek a Turandot produkcióját nyújthattuk. Már régebben felhívtam figyelmét a szegedi játékokra Jenner Mataloninak, a milánói Scala intendánsának, remélem, hogy el is jön, annál is inkább, mert úgy tudom, hogy Gina Cigna is meghívta a napokban...

Lelkesen beszél a szegedi Dóm-térről, mely szerint akusztikailag olyan, mint egy koncertterem. Azt ajánlja, hogy jövőre a Faustot mutassák be a téren.

Bucszunk, mert az idő eltelt és a karmesteréket várja a Tisza. Már így is sok drága percet elvesztegettünk...

A szomszéd asztaltól az olaszok nagy reverenciával köszöntik a Maestrot... K. Gy.

Levél a strand vezetőségéhez

Egyike vagyok azoknak a szegedieknek, akik nem mehetnek távolabbi helyekre nyaralni. Minden más üdülőhely hiányában az itteni városi partifürdőn vagyok kénytelen naponta néhány délutáni órát üdülni. A tavalyi vezetőség nagyon szépen kifejlesztette ezt az egyébként nagyszerű természetes üdülőhelyet. Naponta néhány órai strandolás nagyszerűen hatna is a megrongált idegekre, ha ezt a vezetőség egy érthetetlen intézkedése meg nem akadályozná. A partifürdő mindkét végén felállított megafonon egész délután megszakítás nélkül bömböltetik, recsegtetik és ordíttatják a gramofonlemezeket és a rettenetes hangzavar elől nincs menekülés, mert a hangszórók hangja a menekülőket mindenütt eléri. Az elmúlt vasárnap a levelek hangversenyeztek, de az állandóan felerősített hangszórók igyekeztek a zenét túlharsogni annyira, hogy a levelezőzenekart csak a helyszínen lehetett hallani; a zenekartól kissé távolabb már egy hang sem volt hallható. Pedig hát azt hiszem, a levelezőzenekar nem játszik ingyen, de akkor minek szerződtek, ha a hangszórók nem engedik érvényesülni.

Meglehet, hogy vannak fürdőzők, akik szívesen hallgatnak egy fél- vagy egy óra hosszat zenét, de azt nem tudom elhinni, hogy olyan vendég akadna, aki egész délután »folyton-folyvást« kívánja ezt a rettenetes, idegölő zenebonát.

Kiváló tisztelettel (aláírás).

—oOo—

Egy pohár víz — 10 fillér

Igen tisztelt Szerkesztő Ur! Tisztelettel kérem alábbi panaszomnak b. lapjában helyt adni szíveskedjék:

Szabadságon vagyok és feleségemmel a Tiszaparton töltöm napjaimat. A városi strand vendéglőjében étkeztem már két ízben és bár 3 pengő 30 fillért fizettem két menüért, nem szoltam egy szót sem. Drágaság van, szabadterei játékok vannak, gondoltam és — továbbra is odajártam volna étkezni, ha nem történik közben olyasvalami, ami nemcsak hogy az én felzudulásomat kiváltotta, de mint városát szerető polgár, idegenforgalmunk érdekében sem hagyhatok szó nélkül. A feleségemnek orvosi titlalomra nem szabad innia szeszesítalt, vagy szódavizet. Így hát vizet kértem a pincértől, aki azonban kijelentette, hogy a főnöke megtiltotta a itzta víz felszolgáltatását. Hosszas magyaráztatás után azután kilátásba helyezte, hogy megpróbál lopni egy pohár vizet a konyhából, de vigyáznia kell, hogy észre ne vegyék. Nem tudom, észrevették-e, vagy sem, de az történt, hogy amikor a fizetésre került a sor, a számlában ott szerepelt egy tízfilléres tétel: egy pohár víz. Meg is jegyeztem, hogy sok lesz egy pohár közönséges kutvizért 10 fillér, ami még csak nem is volt behűtve. A számlát kifizettem, a jegyzéket megkaptam róla és ekkor láttam, hogy még a 10 fillér után is felszámolták a szokásos kiszolgálási díjat. Eltettem emlékebe a számlát és most azoknak okulására, akiket illet, részletezem és tudomására hozom.

Tisztelettel (aláírás).

Dícső és jó szálloda Pesten a METROPOLE, Rákóczi-úton

150 kényelmes szoba 4 pengőtől, teljes penzióval 9 pengőtől. — Az étteremben szegedi Farkas Jóska muzsikál, a télikertben délután és este a Virány-jazz játszik a tánchoz. Haligassa meg mindkét zenekart rádió. Adjon barátainak találkozt, hívja meg őket vacsorára a METROPOLE-ba!